«El Girona està en bona ratxa però no depèn d'ell; nosaltres, sí»

El talentós extrem del Rayo reconeix que «tot i que no ho podem dir», el partit d'avui «també és una final». El murcià ha arribat a l'elit després d'alguna decepció i de picar molta pedra

«El Girona està en bona ratxa però no depèn d'ell; nosaltres, sí»

A Girona es parla de final. Vostès també ho veuen així o estan més tranquils?
Tots els partits tenen importància però sí que cada cop queden menys jornades i els punts són més decisius. I més contra un rival directe. Per nosaltres, encara que no ho podem dir, també és una final.

Sí que la victòria a Almeria els permet estar molt més còmodes.
Fa dies que juguem finals: contra l'Sporting, a Almeria... Arribem amb la moral alta perquè vam guanyar en un gran partit de tots però som conscients que a davant hi tindrem un rival important com el Girona.

A més a més, tenen el comodí del partit ajornat amb el Mirandés. Hi pensen?
És preferible guanyar els sis punts contra Girona i Mirandés. Considero que no s'ha de pensar gaire en el partit endarrerit. Si ho fem o bé ens sumem els punts abans d'hora sense jugar, ens equivocaríem. Ja arribarà.

El Girona ha agafat una bona ratxa, però el veu fiable per lluitar fins al final pel play-off?
És veritat que ha estat una mica irregular tota la temporada. Tot i això té jugadors molt importants i un gran cos tècnic. Som conscients de la dificultat de la categoria però també sabem que el Girona ve de menys a més i ha agafat una bona dinàmica els últims partits. Això sí, no depenen d'ells, cosa que nosaltres sí que podem dir. Al final, però, els equips de dalt ens deixarem punts perquè els de baix pressionaran i en sumaran molts aquestes últimes jornades.

Està sent un dels jugadors més destacats del Rayo i una de les sensacions de la temporada. Com s'explica que fa menys de dos anys era a 2a B i ningú de 2a A l'hagués pescat abans?
Doncs confiar en si mateix. Com a futbolista, he tingut moments d'alts i baixos, anys de lesions i temporades dolentes. Al final, però, quan hom creu en sí mateix i és a lloc adequat, les coses poden sortir bé. Vaig tenir la sort d'estar a Ponferrada amb uns companys i un cos tècnic magnífic. Confiàvem tots en nosaltres i vam aconseguir ascendir a Segona A. Va ser una experiència inoblidable. Llavors vaig signar pel Rayo. Només he

pogut gaudir uns mesos dels grans ambients de Segona A perquè va venir la covid.

I això que vostè apuntava maneres... Amb 13 anys el va venir a buscar el Madrid.
Imagini's. Era infantil de primer any i, a més a més del desembre. Volia anar-me'n al Madrid però alhora no volia separar-me de la meva família. Sabia que anava a un dels millors clubs del món amb unes instal·lacions magnífiques pel planter. Va ser una decisió molt pensada i valorada per tota la família. Sempre em van deixar l'última paraula a mi, perquè era el meu somni i, encara que fos molt jove, no em podien tallar les ales. Al principi, tots ho vam passar malament però va ser una gran experiència. Gràcies a això, després vaig va ser més fàcil anar a Vila-real.

Al Madrid només s'hi va estar un any. Com va encaixar el cop de porta tan jove?
Va ser una decisió de club perquè va entrar Florentino per Calderón i ell va portar la seva gent i els seus entrenadors. Hi va haver una gran neteja al meu equip. La decisió em va tallar el somni. Vaig tornar al poble i ja se sap... que si «l'han fet fora», que si «no serveix»... Allò em va fer molt de mal però alhora em va servir per enfortir-me i no tenir dubtes. Vaig fer una gran temporada amb el Cieza, amb qui vaig debutar fins i tot a Tercera i llavors em va venir a fitxar el Vila-real, on vaig estar-hi tres anys i mig.

Quin objectiu es marca ara?
Soc ambiciós. Vaig voler venir al Rayo perquè aspirava a pujar. Enguany tenim l'equip més regular i podem aconseguir donar una alegria a l'afició. Pujar i gaudir de Primera és el meu somni.

És un extrem amb dribling, qualitat, assistència, gol... Costa trobar jugadors així ara.
Cada cop surten nanos que ho fan molt bé i pressionen... No em considero el típic jugador de banda que arriba a la línia i centra, sinó més associatiu. Busco més porteria també i és un aspecte que m'he proposat millorar. Per sort els números no són dolents.

Què va pensar quan va saber que valia 600.000 euros i que el Rayo els pagaria?
Quan hi va haver l'interès del Rayo, vaig preguntar per la clàusula... No volia ni pensar-hi! Tot i això, és petita per les xifres que es mouen. La meva família estava impressionada i alhora orgullosa de veure números tan alts.

El seu pare també va ser futbolista. Sap contra qui va marcar el seu únic gol a Segona B?
Tenia una bona esquerra però era més posicional que jo. Solia fer gols de falta, però no ho sé pas.

Contra el Girona. El 1993.
Caram! Ja li diré que m'ho expliqui, a veure si se'n recorda!

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/10/girona-bona-ratxa-no-depen/1099130.html?utm_source=rss